

Parasitdommen.

Da jeg var liden, blev mig som
Bort arbejds bedste Støttesøj:
Ombyggelig hun vrented ind
Guds Ord i Møde Barnelind.

Jeg lærte mig til Moders Sprog,
Den Herdem blev mig lig som Sprog,
Og Moders milde, blide Mund
Mig gjorde led over Værelstund.

Saa fik jeg Batefærdens sat,
Den blev for mig min Barnedomsskat!
Jeg læste Bogens Blad for Blad,
Jeg kunde snart den udenad.

Og Hæmsel og Salmefang
Blev snart, sunget Dagen lang,
Dovt har den lyst, den Salmefat,
I mangen tungsom Aarngfelsesnat!

Jød mine Vorn! Det Ord fra Gud
Har for mig blev et heiligt Bud,
Guds Bud i Glummerig tun er,
Gud glæde hendes Hjerte der!

Ku sidder jeg, en gammel Prest,
Som i en Windets stille Vest
På gjerne varte lodig Søn
I Svets Bjerning, Suf og Søn.

De Billeder, Salmesord
Mig følger, naar jeg gaar paa Jord,
Min Parasitdoms rige Skat
Paa Hæmspladser har jeg sat.

Jeg beder just de samme Ord
Som dem jeg lærte af min Mor,
Med dem jeg lover ind over Sveld,
De er for mig saa friskt et Vord!

Quod du har lært af For og Mor,
Døet Hæmsel, høert Gaddensord,
Din Parasitdom, Nur og Ind,
O, Siv den aldrig af dit Sind!

Drif af dens Herke Gaddenshoff,
Omset dens Ord til Svets Kraft!
Det er den rette, lunde Vord,
At Svets tolker dig dens Tord!

—Print i „Gud og Hæms.“

Stragtning.

af Bisop Grimeland.

Men han lagde denne Signelse: En
kræbde et Jigentræ, som var plan-
tet i hans Bingsgaard, og som kun
og ledte efter Frugt paa det og
laadt ingen. Men han lagde til
Bingsgaardsmænd: Se, jeg er nu
i tre Kar kommen og har ledt ef-
ter Frugt paa dette Jigentræ og
finder ingen. Gog det om! Hvil
skal det ogsaa gjære Jorden unyt-
tig? Men han fortælle og lagde
til ham: Herre, lad det haa og
jaa dette Kar, indtil jeg saar gra-
vet omkring det og lagt Udyding
om det, da vil det bære Frugt!
Men hvis ikke, da hug det siden
om! — (Evang. Mat. 13, 6-9.)

Herren taler! Hus kom har Tru
at bære med, han bære! Herrens har
en mærkelig Bingsgaard paa Jorden:
det er Guds Riges Bingsgaard. Alle-
rede Jærnels Prester lang om den,
haade Kjaaf og Salaa (M. 80, 9 Hg.;
Ef. 5, 1 Hg.) Dens Naam var paa
Dadidens Sprag Hæms, og saa kaldet
den siguelig kaldt endnu. Jærnels
Gud havde udelagt Hæms til sin So-
llig, hvor han vilde sætte sin Naam
(M. 132, 13); der aabenbarede han
Jærnel sin Magt og Heilighed og den
store Uangmodighed. Der skændte
han Jærnel sine Forjættelser om end-
nu hæere Aabenbaringer af sit Riges
Heilighed og om rige Aabenbaringer
til alle Folk (M. 25, 6-8). Guds
Aabenbaringer i det gamle Testamen-
tes Hæms var vel endnu kun demren-
de, lig Uylet i en løvfuld Hæms; men
gjennem hans Blode glimede dog en
Heilighed uden Uylet, og det gamle
Aabenbaringshoff Jærnel havde vel
i Sammenligning med alle andre
Folk kaldet „en adel Binstof“ (M.
80, 9). Men først i Tidens Solde
blev dog „det lunde Binstof“ indplan-
tet i Bingsgarden, da var Herre Je-
sus, hvorom denne Dag mindes, blev
ved sin Uafjærelse, da han var 8
Dage gammel, tegnet som Verdens
Prester, Jesus, Guds ensbarnes Søn,
han, om hvem Englels sang, er det
„lunde Binstof“ (Kol. 15, 1), og

Heilighed er Guds Riges Bings-
gaard og det aandelige Hæms, hvor
hans aabenbaringer lig, hæere end no-
genstade.

I denne Bingsgaard blev ogsaa de,
Hæere Kristne Mand og Kvinde, plan-
tet, da de var et ganske lunde Børn,
indplantet i det lunde Binstof ved den
Gellias Tord: „Ihi A, Jaa Mænge,
som ere døde til Heilighed, have lunde
Heilighed,” og de kom under den He-
ligneds Væle med Guds Ord i He-
lignheden. Kar er vel gaet siden den
Tid, ja det er maatte Hæms gammel
og graa; men fra det „lunde Binstof“
faar du det Dag idag sin aandelige
Kæring og Aandelens Kraft til at
bære Frugt. Saaledes er du varet
op og faar nu for ham som et Ji-
gentræ i Bingsgarden. Hært dig
dette vel! Bær du da ogsaa Aandelens
Frugter? Gode de ere, kan du læse
i Kol. 5, 22.

Men Jesus taler i Evangelium om
Jigentræ, som ingen
Frugter bære. „I 3 Kar — siger
Bingsgaardens Herre — er jeg nu kom-
men og har ledt efter Frugt paa det-
te Jigentræ, men finder ingen.“ Det-
te lyder høere betænksomt. Et Men-
neske kan altsaa vel være indplantet
som Børn i Guds Riges Bingsgaard,
saa være varet op deri til et fuldvæ-
rent Jigentræ, af hvilket der ventes
Frugt, han bærer gaet og heri Guds
Ord, ja Dag efter Dag, varet delag-
liggjort i Ordets himmelske Sol og
Dag, og dog er det samme Menneske
hæret som det Jigentræ, paa hvil-
ket Guds Vir Kar efter Kar har ledt
efter Frugt, men lovgjort! Ordet
er tidsningsløst gjedet hen over den
arme Mand eller Kvinde, Hæms, ef-
ter her, dersom det er som et lunde,
saa læstet sig i Hæmselise, i Døved,
i Tanke. Viljen er afstandet, U-
bet det samme, et Vir for Herden som
altd. O tænkt, om det havde været
saa med dig, Ven! Tænk, om du
maatte haa for din Døms som den,
hæst hvem han Kar efter Kar har ledt
bærgedes efter Frugt! Tænk, om
det nu hed i denne Dag om dig: „Dog
Tænk om!“

Hæere Mand og Kvinde! Det er

den inderste Vilje og med din Vilje
dit hele Vir, Herren din Gud maa
have; kun da bærer du de Aandelens
Frugter, han begjærer og leder efter.
Du maa kunne svare ham som Simon
Jonus Søn, naar han spørger dig i
din Samvittighed: „Gifter du mig;
Herre, du ved alle Ting, du ved at
jeg gifter dig,” om det end fter med
Tænk. Hæst du det, vil du det?

Al var det endda din fulde Vilje!
Du begynder nu et nyt Kar; vil du
svigtigt begynde det i Jesu Naam og
helde dig nær til ham, tro imod din
Taalssagt? O vil du det, saa er
Søn, det forlister Han selv i Dagens
Evangelium, en „Bingsgaardsmænd“,
og det er saa god og langmodig, at
han paa din Ven til være din Tal-
smænd hos Bingsgaardens Herre og
være dig med sin Naam, saa du kan
bære Frugt. Herre du ikke hans
Hæms: „Lad Jigentræet endnu
dette Kar Hæms stå!“ Du kan
endnu skal leve det helt tilende, det
ved han han; men han vil vel rette
sin Væle derefter. Og om du end
ikke mere skal opløse et andet Kar,
saa er du dog vel forn, naar du fo-
rer med ham, som er Herre søgt Vir
og Tord, og som „gjør alle dem heli-
ge, der komme til Gud formæst
ham.“

O Herre Gud, himmelske Fader!
Hæms om være Sønder og Spør os, fat-
tigg Jigentræ i din Bingsgaard, Hæms
ad for Jesu Skuld og lad os endnu
dette Kar blive stående! Komme
dit Rige! O Herre Jesus Kristus!
for dit Hæmselens Skuld slip ikke
og læstet Hæms den troende Menneske
iblandt os, om den end staar langt
tilbage i et høere Aandelens Frugter!
Bær vor Talssmand hos Faderen og
slid det høere Jigentræ, hvor du fin-
der det, saa at det ikke langor maa
gjære Jærnel unyttig, men bære
Frugt, dig til Hæms og Faderen til
Belbehag! O Herre Gud Helligaand!
Hæms ved at forklare Jesus som vor
Hæms og helige Hæmselensprest, der
udhæder dølgende Hæms over sin
Hæms, og var du altid den stående
og regulerende Hæms efter dens Hæms
et Vilje!

THE GOOD, THE TRUE AND THE BEAUTIFUL.

(Contributed.)

The ancients were accustomed to speak of the good, the true and the beautiful. In the Christian mind this division is impossible, for in the last analysis, these three are one.

There is nothing good that is not true, and the good is always beautiful. Truth is beauty and beauty is truth. All we know, all we need to know, and God is the source of all. He is the only Good, the fountain of all truth, the perfect beauty, and the beauty of perfection.

But what is Beauty? As we go out and behold the starry sky or out upon the plain where the dew drops glitter like diamonds in the silvery moonlight, we are filled with a sense of its beauty. Or we behold a magnificent cathedral with its graceful towers and arches, or we stand before a wonderful painting, a beautiful piece of sculpture, we pronounce it beautiful. We are carried away as we listen to rapturous song and music whose harmonious chords are as heavenly messages in the hour of woe as well as bliss, and so are conscious of beauty. We look with admiration upon the human face and form in its highest development and perfection and pronounce it beautiful. What then is beautiful? The essence of beauty is harmony, harmony between an idea and its manifestation or realization in material form. Hence, as one star surpasses another in glory, there is also a difference of beauty of the idea and manner of realization. The higher and nobler the ideal, the greater also its beauty, and the more perfect its manifestation, the more perfect its beauty.

Man as the crown of creation, formed and fashioned in the image of God, would stand in his perfect humanity as the manifestation of the highest idea and therefore the greatest beauty, the most noble work of God's creative mind. But alas! the image is a shattered, a broken and distorted image. What disharmony is caused by sin! How vainly we look for the moral perfection, the spiritual beauty, the ideal of man in our fallen humanity. But yet, there has appeared in this world one of whom we may truly say, that he was the ideal Man, who exhibited in His own life, the high-

est spiritual perfection, the divine in the human, the highest beauty. His was indeed a beautiful life, for in Him dwelt the fullness of the Godhead bodily, and while "He was the son of God, he was also the son of man." He dwelt among men, and we behold his glory as the glory of the only begotten of the Father, full of Truth and Grace. Truly the most beautiful life, for it was the life of God manifested in perfect humanity.

In the same degree that in us dwells the mind that was in Christ Jesus, will we exhibit the true spiritual beauty for the beauty of Christ, is the beauty of a perfect man, a perfect character, a perfect life, not more physical or mental, but spiritual beauty. He is our great example, our perfect model, — yea, more, fountain of life, beauty and truth.

And the beauty of the Christian life becomes a question of the Christ life and its realization in his disciples who reflect the character of the Lord, who himself reflected the glory of the Father. "He that seeth me, seeth the Father."

Like every form of life, the Christian life is a growth. It is not a ready-made product dropped in our heart, it is a continual expanding, a constant realization of the ideal in ever increasing perfection. Of Christ it is said, "He grew in wisdom and grace before God and man."

Under the warming rays of the sun, the rose develops gradually, expanding leaf by leaf until full bloom; as we watch the little child, we see how it develops day by day, physically and mentally and its growth is as wonderful as it is beautiful.

As the artist conceives an idea of a beautiful picture, it presents itself at first dimly, touch by touch it grows, becomes more perfect after each attempt at realization until it finally reaches a measure of perfection, and a masterpiece is born. The sculptor with chisel in hand approaches the block of marble; in his mind, is the idea of a beautiful angel, chip after chip fall from the rough stone, until from under his hand has grown forth the life-like figure.

Such is character, such the Christian life, such the realization of beauty, the spiritual ideal in man.

Many of the cathedrals which are no waif and as the perfection

of architectural beauty, a beautiful harmony of lines, and arches and spires — "Prozennadie," as they have been called; it has taken hundreds of years to build — every stone carefully chiseled, measured and fitted into place.

Such is character. It is a growth, a gradual upbuilding, according to the ideal of Christ. It is never come; it is always a becoming — it is forever exalting, — higher, higher — a reaching out for the final perfection of beauty in the world beyond — where we shall behold the greatest perfection, — the good, the true, and the beautiful.

Et Ord til unge Mand.

Det, som er kernen mangen ung Mand til Jordbællere, naar han er kommen til Bogen, er de jordbællere Sameratsk. Den er udset for at faa denlige Bæmmer og dermed saa tilsværdet sin Karakter. Det er saa almindeligt, at je Gutter af alle Alderrelange rundt om paa Gaden om Stoddene, og kommer en ung Gut, selv om han har en edel og ren Karakter, i Selskab med disse, vil det ikke vare længe, før han vil tage det første Skridt paa Jordbællerens Vej. Efter at Gadelivet om Stoddene er blevet naturligt for ham, vil det være lettere at faa ham med til Deffehuset, og smalle til noget, som er endnu værre. Mange unge Mand er paa denne Maade gradvis gaar nedad til sin Ruin og Næppe.

Hjerte unge Mand, som endnu har en ren og edel Karakter, staa og overvej hvad der er mest for dig at vælge! Der er mangen en edel ung Mand og Skole, som du kan have Selskab med; men du finder dem sin Sjælden — hvis nogen Gang — drivende omkring paa Gaden. De er enten i sit hjem eller i Selskab med andre ordentlige og pæne unge Jætt. De er maalle et Erinde ude i Vornshjertighedens Hjørne eller kan hende de er i Kirken for at ære Gud, for at faa noget godt for sig selv og for at hjælpe andre.

Er forvisset om, at hvis du vælger det Selskab fra Gadelivet, da vil den Dag komme, saa sikkert, som du lever, at du bitterlig vil fortræde dit Valg; men det vil da være forsent at faa dine unge Dage og din edle Karakter tilbage. Du vil have faaet Vædter paa din Karakter, som aldrig kan udletes, hvad din Samvittighed og Samfundets angaar.

Godt du derimod fra din Ungdom af holder dig borte fra det Selskab, vælger ordentlige og moralske Samfund til dine Samfund og saa osenilsket gjør Gud din Hjerte og

hans Jøtt din Gavn, og besitter dig saa, at være et nyttigt Væsen, og lever hver Dag med den Længe Hart for Sie, at Gud ser dig, og at han vil velvigne dig og bevare dig fra det Lude, da vil du bli storliggen belønnet, allerede her i Livet, for det edle og velgjørende Liv, du lever. Du vil have Respekt for dig selv; du vil ha en god Samvittighed; du Samfundet vil have noget godt at snerke med og dine Samfundet vil agte dig for det rene Liv, du har levet og vil hjælpe dig sin Tilid.

Et sandt Sie vil ikke hindre dig i Opnæstien af noget, som virkelig er godt, men vil hane dig Hdgang til de bedste Jætt i dit Kobolag, til gode Væledninger og betroede Stillinger. Gjør et godt Valg, medens du endnu er ung, og du skal aldrig fortræde det.

Et godt Starfningsmiddel.

Den berømte Skandinavisk Jøtt Doudn Lefandt sig engang i et Selskab, hvor flere berømte Tænkemænd var tilstede. Ved den Leilighed blev det Spørgsmaal opstillet: hvad der vel bedst kunde styrke og genoplive ens Kraft, naar man var udmattet ved forsat anstrengende Arbejde. Noget anbefalede et godt Glas Vin, under anført Selskab og saa fremdeles. Endelig spurgte man Gauda, hvilket Starfningsmiddel han brugte ved sine mange Arbejder. Herpaa svarede han i al Beskedenhed faalder: "Jeg har i min Vællig et lidet Guldspjel; der gaar jeg ind og leber, naar jeg føler mig udmattet. Dette Midde har endnu aldrig fejlet sin velgjørende, styrkende Virkning paa mig."

IIIc Ib.

Et ung fritent Vænnelie kom en Gang i Samtale med en Sportvognkøtt og Taler faldt paa sandelige Ting. Den unge Mand bemærkede Rusten til at jage Livets bedste Kaffe i Samfundet med den huumille Jøtt der gjenom den enhaarme Døtt. Men Rusten svarede afvisende:

"Sandsat noget har jeg virkelig lille Tid at brude paa."

"Er De gift?" spurgte den unge Mand.

"Ja, jeg er".

"Staffels Bone — hoormange Limer er det, at De arbejder?"

"Hjorten; — men hvorfor besøger De min Bone, om jeg saa tørge?"

"Jordt De i dees Stilling jo selk He man have Tid til at riste hende."

"Lille Tid!" udbrød Rusten. "Jeg rister hende hvert Minut paa Dagen, hver Toune jeg stærr!"

Dermed var Bølen banet for et alvorligt Vidnesbørd om at tro paa Guds Hjelplighed og elske ham.

Mindegaven.

Norffe Mand og Kvinder i Amerika!
 Naar er det Mindegaven skal samles. Nu er den Tid kommen, da Arbejdet for denne Sag maas sættes igang med fuld Alvor og Kraft for enhver af os.

Konflikte Mand og Kvinder overalt i Verden bereder sig nu til at fejre Hundredearsdagen til Vinde om vore Fædres Freløshedskrig paa Videnskab. Vi skulde at holde vore nationale Kvinder i Mæde. Det er vor Pligt haande med vore Fædre, med os selv og med vor Efterkomst. Der ligger Velsit i de store Kvinder.

Fra alle Verdensdele hører vi i disse Dage, at Nordmand vil være med og bringe det gamle Fædreland sin Tak og Guld til paa Fædresdagen. At hendes Jord er vi komme, alle vi, som har norff Blod i vore Aarer, enten det nu var vor egen Bugge, som stod paa hende, eller det var vor Fædre eller Mors eller vore Bedstefædres. Vi er alle glade over, at vi med vore Fremder hilsedes Gæst kan fejre Tilblivelsen af det Grundlovslovsverk, under hvilket Freløshedskrigens Frugter har vokset frem, til vorig Velsignelse haande for Gjenfandelsen og for os, som drag ud.

Et Kærligt i Amerika har ogsaa erklæret, at vi vil være med at bringe vor Norge vor Fædresdagsdag, vi vil vise, at vi erkender, hvad vi skulde hende for den Krig, som hun gav os med ud i Verden. Uden vore Fædres Tro og de uoparbejdede Karakterer, som er elendomme for det norffe Ffolk, dets Virkelyst og seje Udholdenhed, dets Alvor og Følsomhed og dets Samvirkning, uden disse Krig kunde vi Nordmand i disse Dage ikke have maaset saa langt i Schweiz, Oslonung og vort færlige Liv.

Vor Fælskabskab har vi bestemt at vise i Form af en Gabe, som vi alle skender under Navn af Mindegaven til Norge. Denne vil vi overraske som en Tak og Giften paa Fædresdagen den 17de Maa 1914. I den Aaledning er det som bestemt bestemt, at samle et større Fond, som blir permanent, og hvis Renter omtlig anvendes til almenyttige og humane Ophæmaal.

Kærligt og fremsk til et saadant Fond hene til at hjælpe de fæne i Samsfundet, de nødsiddende og frængende. Derunder vil særlig komme i Betragtning lige Formaal som Hjælp til foruldsede Fiskeres og Sjømands Efterladte, Rudarbejdelse af Tuberkulose og Understøttelse til begavede og udmærkede Mand og Kvinder, som søger sig en Uddan-

nelse. En Del af Midlerne anvendes desuden til Ophæring af Trondhjems Domskole. Og lige Formaal kan vi alle med Glæde være med paa.

Der spørges ikke lært og fremsk efter de store Videre, men meget mere eller en almindelig Deltagelse. Vi har all her haande en Ret og et Ansvar, og alle her derfor tage Del. Send ind dit Bidrag, stort eller lidet, og du har gjort din Pligt. Og kom med din Gabe saa snart som muligt, helst nu stærkt, da du dermed vil bidrage til at sætte Fart i Indsamlingen.

Lad os se stort paa denne Sag, hvilket den ogsaa i saa det Stad forhæver. Mindegaven er vor nationale Værelag, lige meget for os selv indbringes som for os i vort Fædreland til Norge. Derfor her vi alle være med at fremme den. Lad den højsindede Kærligt, som ligger bag denne Gabe, som vokse sig stær og vort Maadt os og vise, at vi har Hjertet paa rette Stad.

En national Mindegave til Norge skulde paa os være hene ene Gang i vort Liv. Dette er ogsaa kanke den eneste Aaledning, hvorved vi se met samlet norff-amerikansk Ffolk kan bringe vor Guld til det gamle Fædreland.

Et Bidrag, ligegyldig hvor stort, anbringes med Tak. For at paastande Arbejdet og for at kunne række hver enkelt har vore Kræfter vidvilligt løvet at være behjælpelige med Indsamlingen.

Paa mange Steder er Indsamlingen i god Gang. De Bidrag, som hidsidst er indkommet gennem lokale Komitæer, vil der bli skitteret for i Kasserne, efterhævet som disse Indsamlinger offentliges.

Bidrag kan indbringes til Kassererne, S. G. Sengen, State Bank of Chicago, Chicago, Ill.

Antværing vil bli givet i de norff-amerikanske Kasser.

- L. C. Thorne,**
Milwauk, Winn., Formand.
- S. G. Sengen,**
State Bank of Chicago, Ansvarer.
- Dr. S. G. Stab,**
St. Paul, Winn.
- Hon. C. C. Søpung,**
Dalton, Winn.
- Konsul S. Bendtsen,**
Grand Forks, N. Dak.
- Prof. George Sverdrup,**
Minneapolis, Winn.
- Hon. Th. Gægen,**
Minneapolis, Winn.

- A. G. Aoun,**
St. Paul, Winn.
- W. L. Nelson,**
Brussels, N. Y.
- John Christal,**
Chicago, Ill.
- Oslo Eversen,**
Spring Grove, Winn.
- C. W. Nielsen,**
Fort Dodge, Ia., Viceformand.
- S. Aaland,**
110 N. W. 2. Vdg., Minneapolis, Winn., Sekretær.
- G. T. Kær,**
Minneapolis, Winn.

- W. J. Deane,**
Dutton, N. Dak.
- Dr. T. Stabo,**
Decorah, Ia.
- Dr. J. De Seiche,**
Milwaukee, Wis.
- Prof. R. J. Esber,**
Jacksell, Ia.
- Professor Julius Olson,**
Madison, Wis.
- S. P. Wade,**
Seattle, Wash.
- Prof. S. Hæng,**
Sioux Falls, S. Dak.

Math. 4, 1.

Da blev Jesus ført af Hænder i Fælsen at fælses af Tjævelen osv.

Overledes denne Kærligt foregar, og hvorledes den bliver omvunden, det bliver her sammenkræftede afbildet os i Kristus. For det første, at han bliver ført i Fælsen, det vil sige, at han bliver forledt af Gud, Engle og Mennesker og alle Staalinger. Dood vilde det være for en Kærligt, naar vi ikke blev forledte og overladt til os selv? Men Fælselsen gaar videre, som vi skulde føle, at vi ikke haande noget Kærligt, N. G.: Naar jeg under min Stræben for det daglige Bred ikke er et Foid, en Træl eller saamaget som en Stæfsten og stær ikke noget Hjælp fra andre, som er det her indet Maad. — Det er at blive ført i Fælsen og overladt til sig selv. Der kommer jeg i den rette Skole og lærer, dood jeg er, hvor lang min Liv er, hvor, her og hielden en Ting en ret Liv man være, og hvor duft den Kærligt Bantro ligger i alle Menneskers Hjerte. Men den som har Fælsen, skælder og koste fulde, er endnu ikke derens ud i Fælsen og er heller ikke, hansen forledt; derfor føler han heller ikke Kærligt. For det andet træder Tjævelen til og anfører Kristus med Bekæmping for smelig Kærligt og med Vittid om Guds Gødhed og fæls: Et Du Guds Son, som ind, at disse Stene blive Brødd; hvorved han vil sige: Ja, forlad Dig ikke paa Gud og sat ikke Din Lid til ham; bi sig se, om der vil blive en Hægt Bone ind i din Mund! Sig nu, at Du har en Gud, som berer Osberg for Dig? Door er Din himmelske Fæder, som lægger for Dig? Efter min Mening forlader han Dig ganske, Sitt nu Din Hænger og læst ved Din Tro, og lad os se, hvor stort Du bliver! Ja, naar blot Stene haande giver det! Door læge i Du Dig dog ud som Guds Son! Door hederlig har forbermer sig

over Dig, at han ikke sender Dig som noget som en Gradfloste, men lader Dig være som fattig og elendeg. Med saadanne Tanker ansværet Tjævelen tilvise alle Guds Børn. Og som Kristus har vistelig lyst dem, thi han var ikke Stæf og Sten, noget han var og blev ren og uden Fæls, som bl-aldrig kunde blive.

Fenge og Pusle.

Ikke sandt, Bedstemamma, naar naar har Fenge, som er man luffelig? Saa Kærligt Suzanne, en Uden Linæll paa 12 Aar, den gamle hene, som sad ved vinduet og lappede.

Denne vendte sig ganske færligt til en, og som alvorlig paa den færgende.

„Men Børn!“ udbrød hun, „dood er det for noget dood Stæf, du kommer med? Overledes i al Verden kan du falde den lid!“

„Ja, det skal jeg nok sige dig, Bedstemamma.“ forvælte Børnet.

„Se du Fæls, var det igæet, og da spurgte jeg ham om Grunden til, hvorfor han altid luffede som tungt, og hvad det var som manglede ham. Ved du som, hvad han svarede mig, Bedstemamma? Der mangler mig noget mindes end en Pusle med Guld, Børn; haande jeg bare Fenge nok, som vilde jeg være luffelig.“

„Al, du Kærligt Børn.“ luffede Bedstemamma — „ja, — han har fælsens Grund til at være bedrøvel og til at sætte sig Fenge, mange Fenge. Men om han vilde blive luffelig med dem, ved jeg ikke. Ja, ja, — det er slemt et mangle Fenge, det er ganske vist, men det er paa ingen Maade fæls, at den Maad, som har Overloed paa det glæfende Guld, er et luffeligt Menneske, Børn, Børnet vil, der er mange, som er af den Mening, at her har hene den blanke Daler i Grunden, som vokser vosen ud af den, affælsom Votefen næfter under Votefælsset. — dog Gud være lovet, som er ikke Tilfælsdet.“

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor H. O. Hjerte

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til H. O. Hjerte, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Karet	\$.75
For Karet til Canada	1.00
For Karet til Norge	1.00

Adresser: Portland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Rubriker til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Rubriker som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke har Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring, Skiftering paa den "røde Kap" og Begjæring om at skaffe Bladet.

Ligeledes tager det to Uger før end en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behøves at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforståelse og Bruderi bedes Abonnenterne venligst om at indsende sin Kontingent i Portland.

L. Thompson der er paa Rejse til Norge sendte \$1.00 til Bladet. Han gav ingen Adresse. Derfor nogen kan opgive hans Adresse saa send det til "Pacific Herald," Portland, saa at Hr. Thompson kan faa Skiftering for Bladet.

Herald ønsker alle et godt og vel-signet Nytår i Jesu Navn!

"Veien til Helvede er befolket med gode Forfattere."

„Betal Herren dine Løfter, siger den hellige Sanger. Man plejer ofte ved Karsskiftet at gjøre Løfter om at aflaa fra dette eller hint, eller ogsaa at gjøre noget, som man får har forsvæmt. J. G. S. en som er delfærdig løber dygt og helligt, at han aldrig skal bli fuld mere, eller en som læt har forsvæmt at gjøre noget for

Gud og hans Rige løber, at det fra nu af skal bli anderledes.

Dette er godt og vel forlangt det rækker. Thi det er vistelig ikke gait at have gode Forfattere eller gjære Løfter. Men det viser sig desværre allfor ofte, at man løber let, men holder fast."

Man gjør kunne et lidet Tilspang, men lidt efter lidt glemmes Løfterne og man falder tilbage i den gamle, gamle Sane. Grunden til dette er, at man ikke søger Kraften der, hvor den er at finde. Kristus siger: „Uden mig kan I slet intet gjøre." Skal vi faa Kraft og Styrke til at overvinde Synden og det Onde, da maa Kristus faa Røgt over vor Dørte. Gaa maa bli vor Kraft og Styrke; „Thi vor egen Røgt er intet værd, vi være snart vedtagne, men en gaar frem i denne Færd for ham maa alting bygge."

Ved ham og med ham skal vi fejre. Ved ham om Kraft til at overvinde, ikke blot enkelte Synder, men al Synd, og han har lovet at høre, „Betal Herren dine Løfter, men glem ikke at søge Kraften dertil hos ham, i hans Ord og Sakramenter.

Ved Karsskiftet.

Alt er et Kar af nord-Nordvestlig tilbagelagt. Det gamle Kar ligger bog og med sine Glæder og Sorger, med onde og gode Dage, med Lykke og Ulykke. Skifter vi Bladet tilbage over det Kar som vandt, da vil vi som Kristne vistelig finde, at vi har meget at takke Gud for, og skulder at sige „Gud og Hæderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Navn."

Regel finder vi ogsaa, som vi trænger at bekjende for Gud. Vi ser vore mange og store Synder, som vi har begaaet. Mangen Daglighed har vi begaaet og dermed beløst vor Samvittighed med tunge Byrder. Er vi overrigtige af Sjælet, da maa vi for Gud bekjende: „Du alene er retfærdig, vi er uretfærdige og maa staa vore Lins ned."

Herren har dog trods vor Synd og Uafarvelighed, bevist os Naade og Misfærdighed. Han har bevaret Sjælets Ord blandt os, det Ord, som er en „Gæste for vor Fod og et Øje paa vor Siel." Hver Søndag har han samlet os rundt sit Naades Bord i sit Hus og ellers saa ofte, som vi i vore Hjem og Skoler har læst og hørt hans Ord. Vor egen Skuld er det, som vi ikke har erfaret noget af den Glæde og Fred David toler om i den 84de Salme: „Oder ellers er det en Vøliger, Herre Herrens Gud! Mia Sjæl længes, ja vonskytter af Vanglet efter Herrens Førgaarde. Mit Sjæle og mit Hjed rander med Fred til den lovende Gud.

Sjælen har jo fundet sig et Hus og Svælen et Hede, hvor den har lagt sine Linger — dine Altere. Herre Herrens Gud, min Konge og min Gud! Salige ere de, som bo i dit Hus, de skulle stadig love dig."

Ved sit Raderbord har han mødt os med sit hellige Begeme og Blod til Bønt og Forsikring om vore Synders Forladelse. I den hellige Daab har han taget de Smaa i sin Favn og velignet dem med „Gjenfødsels Bad," og gjort dem til sine ellselige Børn og Arvinger til det evige Liv.

Han har fremdeles opholdt os i alle Fristelser og Færet, trøstet os med sit Ords Trøst og givet os mangen lille Glæde i Sjælet. Han har givet os dagligt Brød, bevaret os fra legemlig Skade, holdt Ulykke borte fra os. For alt dette er vi skyldige at takke ham. Vi erkjender, at vi er ringere end al din Misfærdighed og Barmhjertighed, da har bevidst mod din Tjener." Din Gødhed, Herre, har holdt os oppe i al Rød og Sorg, Favn og Lidelser.

Vad os da ved Karsskiftet takke Gud for alle hans Velgjæringer, og begynde det nye Kar i Jesu Navn, da har vi forgjættelse om at Herren vil være med os. „Og er Gud med os, hva kan da være mod os?" Bort Kæmpevæbne er da, at vi alle maa begynde det nye Kar som Guds Børn.

Arbeidsmødet i Januar.

Pugot Sound Kreds af den Norske Synode holder sit Vintermøde i Burlington Menighed, Pastor L. Rasmussens Hald, fra Tirsdagen den 14de til Torsdagsaften den 16de Januar, 1913. Alle Kredens Menigheder anmodes om at sende mindst en Deleat. Følgende Program for Mødet er antaget:

Det første Møde.

Tirsdag Aft. 2 Andagt ved Pastor B. Hartad. Emne: Børnenes Pligter overfor Forældrene, indledet ved Past. B. Bergesen.

Onsdag Form.—Andagt, Prof. H. Willeken. Emne: Forældres Pligter overfor Børnene i Børnemøsteden. Indledet ved Past. R. P. Kavier.

Onsdag Efterm.—Gudsfrøelse med Altergang. Skriftetale Past. G. Baalson. Prædiken, Past. L. E. Felt.

Torsdag Aften—Andagt, Past. O. H. Hjerte. Emne: Forældres Pligter overfor Børnene i Ungdomsteden. Indledet ved Past. R. K. Christensen.

Torsdag Form.—Andagt, Pastor O. Borge. Emne: Forfættelsen givet i dette Bud med Gensyn til det

timelige. Indledet ved Past. R. H. Larsen.

Torsdag Efterm.—Andagt, Past. O. Eger. Emne: Den mandelige Besiggenelse af Udygdighed mod dette Bud, indledet ved Past. Geo. Vane. Torsdag Aften.—Ungdomsmøde. R. P.—Torsdagens Forhandlinger læses i det engelske Sprog. D. G. Seft.

Vær! Alle som ønsker frit Ophold under Arbeidsmødet, som afholdes i Burlington fra 14. til 17. Jan., bedes melde sig til Underkomsede før den 10. Januar. L. Rasmussen.

Fra vort Arbeidsfelt.

Portland, Wash.

Prof. Høng var i sit nogle Dage forrige Uge.

Misf. Anna Lemick, Waldborg Parson, Clara og Olive Christensen rejste til Everett Fredag for at være tilstede ved „The State Educational Association."

Prof. Varden var ogsaa tilstede ved „The State Educational Association" i Everett.

Prof. J. H. Kavier kom tilbage med sin Brud om Aftenen den 29de Dec.

Rev. og Mrs. Kavier var en kort Tur ned i Aberdeen for at overvære Sønnen J. H. Kavier's Bryllup.

Skolen begynder Torsdag den 2. Januar. Skolen har haft Ferie og her har været usædvanlig stille en Tid. De igjeskulemænd Studenter ved Skolen tilbragte en hyggelig Juleaften med Juletræfest.

Fredag Aften havde Portland Menighed sin Juletræfest. De Waldenshushværene ikke kunde være tilstede paa Grund af Sygdom ved Hjæmet var Programmet kort, men alligevel meget godt.

Stamwood, Wash.

Vi har den Glæde at sende \$70 til Børneskuffen som Gave fra Børnene i dette Prostefald.

Menighedernes Væremøder blir: Freeborn, Jan. 3; Cananda, Jan. 6; Stamwood, Jan. 7; Willhona, Jan. 8.

Bibelskolen ventes sidst i Januar. Til Festselskaberne indbydes alle og

enhver. Vær hjertelig velkommen.
Tale, m. m. Jensen.

Julefesten ved Seattle Sanatorium.

Andendag Jul — Torsdag Aften — holdtes Juletræfest for de Sæge paa Byens offentlige Lærlægehospitalet. Sægepleierskerne ved Hospitalet havde sat op og pyntet et Træ i den rummelige Spisestue. Ved aftenens om Aftenen kom de unge ind — nogle kom selsk, medens andre maatte bæres ind og lægges i store Senestole. Der var ca. 60 unge tilstede foruden Betjeningen ved Hospitalet, Lægerne og ca. 30 Slagtslinge og Venner af de unge.

De er ikke gamle og grønskaarde alle disse unge. De fleste staar endnu i Ungdommens Vaar og nogle er endnu Børn. Der var dem, som vist ikke i sin Opvoxt og efterpaa havde kendt stort til Gyggen eller havde nogen videre Bode paa Betjeningen af Juletræ eller kjendt noget til den kristelige Juleglæde. Men der var ogsaa dem — og det ganske mange — som havde vokset op i lykkelige Hjem og havde hørt om ham, som kaldes Julemand, og havde kendt som Småbørn glædet sig sammen med Far og Mor rundt Juletræet. Børnene fra Varandstiden, fra Hjemmet, Juletræet, om Gyggen og Juletræet hjemme hos Far og Mor overvældet enkelte og kaldte deres Lære med Taarer. „Dette minder mig om Juletræet og Julefesten hjemme,“ sagde en. „Vi havde det saa hyggelig og Juleaften løste Far altid Julevangslet for os, og saa gik vi rundt Juletræet, Far, Mor og vi Børn, og sang: „Der kommer dine arme Julemand“ og „Glæde Jul, halvhjerte Jul.“ Det er længe siden nu, og jeg har desværre ikke set nogen „glad Jul og hellig Jul“ siden jeg forlod Far og Mor.“ En ung Pige — hun er vistnok bare Barnet endnu — fortalte at hun ikke havde været med paa nogen Juletræfest siden hun forlod Hjemmet. Hun havde nemlig forladt sin Opdragelse paa et af vore nordlænderne Børnehjem i dette Land. „Jeg er saa glad for at jeg saa Anledning til at være med i Aften. Jeg er saa glad for at I har faaet Hånd paa den Festen og jeg håber at jeg skal saa Lov til at være nogle af de Julejægere i lært paa Hjemmet.“ Hun talte indersig fornøjet da hun hørte et Julevangslet skulde læses og „Silent night“ og „Joy to the World“ skulde synges.

Programmet var enkelt og kort for at ikke de Sæge skulde trættes. En Dancespart var meget vellykket. „Silent Night, Holy Night“ og „Joy to the World.“ To af Hospitalets Læger sang fremningsfuldt et

Var for Anledningen passende Sang og Synodens Kompositioner holdt en kort Præken over Lukas 2, 10. „Trængler ikke, ti se jeg forkynder eder en stor Glæde som skal udelæres alle Folket.“ Efter Præken blev Gaverne uddelt. Der og en af de unge fik lidt. Gaverne bestod af Uldvaanter, Pantor, Strømper, Bøger, Sukkerkøl, Sweets, Frugt, Rødder og andet godt. Maa Herren rigelig velvillig den Ordets Sød, som her blev udbladt til mange høreligle Sjæles Frelsel!

Ved dette Hospital ligger der for tiden noget over 60 unge, hvoraf den største Del er Skandinaver. Hospitalet er overfyldt og stort er Antallet af dem, som venter paa sin Tar til at komme ind. Det er derfor Hensigten at advide Antallet straks over Antallet saa den kan bære tre o fire Gange saa mange som for nærværende.

Gaver modtagne til Juletræet og til Guld for Nødlidende:

- Mrs. E. Klæfstad, Boshon, 50c;
- M. M. Keint, Boshon, \$1.50; Mrs. N. R. Wade, Santa Barbara, Cal., \$2.00; Mrs. R. Langseth, Seattle, Wash., \$1.00; Gilbert Larsen, Juanita, Wash., \$2.00; Ole Gullath, Sitona, Wash., \$1.00; Mrs. S. Fuhr, Everett, Wash., \$1.00; T. C. Sullivans, Seattle, \$1.00.

- Mrs. L. E. Tollan, 4 Fr. Uldvaanter og 2 Mufflers; Mrs. L. Steverson, Boshon, 1 Gal. Frugt; Mrs. Oscar Sæuge, Boshon, 1-2 Gal. Frugt og 1 Fr. Uldstrømper; R. Anderson og Vilh. Green, Dalia, hver et Par Rødder; D. Corlison og J. B. Hougren 5-12 Ct. Frugt.

Hjertelig Tak til alle vore Venner, som her i Pacific Distrikt og i Hjem, som i det forløbne Aar har behøvet fattige, syge og nødlidende Folk herude med Gaver. Herren, som siger, at det vi gøre for en af dem, som har vi gjort for ham længe eller.

Kallard, Seattle.

Fredeag den 27. Kl. 7.30 holdtes Synodskolens Julefest. Programmet var ualmindelig vellykket. Et Par paa 30 Børn med Børneskoleer til sang.

Alf for mange Ansejnduller (frils) i de moderne Skoler.

I „Post-Julestjerner“ (Seattle) for 20. November læstes følgende Citat af en Tale holdt af Mayor McGowan i New York:

„Jeg er frendselig af den Mening, at vort Opdragelsesstæm bliver for fast og ubøjet til Hverdagsbrug. Der viligt mod Byens Børn er, at gi-

ve dem en god, sund og praktisk Opdragelse. Vokringen og Fortællingen kan komme siden. Det er noget sandt, som at gjøre Opdragelsen (education) aldeles for ubøjet.

Commonskolens Børn burde være, at uddanne Gutter og Piger skikket til at optage og udføre et Kald i Livet. Det gjælder ikke vore Skoler nu, derfor er den forfæjlet.“ T. L. B.

Aldrig mere.

Ved et Værelse sad en af Gæsterne en Eftermiddag og saa ud over Havet. Fjersbaaden havde nu sat fra Land til Hongk.

En Kvinde som løbende ned til Stranden. Nu stod hun stille. En uindsigelig, næsten forstent Smerte var malet i hendes Ansigt. Hun stod og saa efter Baaden derude. Hun vrede sine Hænder.

„Aldrig mere, aldrig mere!“ sagde hun, som vendte hun sig om og gik.

Han fik høre hendes Historie: Kathrine var ikke stort andet end et Barn, og et forfæjlet Barn, da hun blev gift med en Fjers. Anders hed han. Hun var god og arbejdsm, men blev let fornarmet. Hun kunde gaa og surmule Time efter Time. Hønt hun kaldte sin Mand.

De havde været gift i en 6 Aars Tid.

En Dag kom Anders hjem til Middagstid. Der var ingen hjemme, ingen Mad, ingen Jid paa Kambryren. Han var istra. Saa blev han ægerlig. Da Kathrine kom hjem var han i dørligt Humør. Et uoverskueligt Ord slap ud af hans Mund. Hun blev fornarmet. Hun havde forresten været løslig uindfyldt. Men istedet for at sige dette, svarede hun vredt og kaldte sig inde i Sovestuen.

Manden blev siddende ved Bordet. Hun kom ikke. Saa gik han den Gang efter Gang og bankede paa Døren. Han havde allerede angret det. Der var ingen, som svarede. Time efter Time gik. Anders kaldte sine Børn istand. Endelig skulde han til at gaa. Han fik skaret noget Brød.

„Jeg bankede paa Døren, Kathrine!“ Intet Svar. „Kathrine, lad ikke Solen gaa ned over din Brødt! Vlat et venligt Ord, for jeg gaar!“ Intet Svar.

Han ventede endnu lidt. Saa gik han. Hun plejede at følge ham. De gik Gang ikke.

11 Mand stod fra Land den Aften. To af dem saa man aldrig mere, deriblandt Anders.

Kathrine blev ude af sig selv af Fortvivlelse. Aldrig mere! Nu jeg gjøre det godt igjen. Aldrig mere bede om Forladelse, aldrig — aldrig mere bede om Forladelse — aldrig

mere — aldrig mere!“

Men naar nu Fjersne drager ud, drager en uimodstaaelig Mægt hende ned mod Strandbredden. „Aldrig mere,“ sletter hun.

„Menigthed.“ for Ar.

Lad os tilintetgjøre vore Fiender.

Der fortælltes om en vis finelig Kælling, at han, da hans Fiender havde reist en Lovstrøvsangelse i en fjern Provins, lagde til sine Officerer: „Mont, jeg mig, og vi skal snart tilintetgjøre dem.“

Da han havde maet derden underkastede Oprørerne sig, og alle ventede, at den vilde tage en østligtænkende Gæst over dem. Hledesfor blev Angererne behandlet med den øderrte Venlighed. „Hørledes!“ udbrød Kællingens Statsminister. „er det en Mand at udfælde dit Veste paa! Du gav dit kongelige Ord paa, at dine Fiender skulde tilintetgøres, og se, du har tilgædet dem alle, og nogle af dem er endog saa bleven behandlet med særlig Venlighed.“

„Jeg loode,“ sagde Kællingens venlig, „at jeg vilde tilintetgjøre mine Fiender. Jeg har opfyldt mit Ord; thi se, de er istærte mine Fiender; jeg har gjort dem til mine Venner.“ „Stirfædt.“

Gammelt og nyt.

Glædeligt er det at se den reformerte Kirkes Frontforandring overfor Jul. Forst erklærede de det for Synd at fejre Jul, nu fejrer de den. For dørlig de Santa Claus, nu er fjender de det gode i det, og et reformert Søndagskoleblad raader naar sine Søndagskoler til ikke at samles om Santa Claus men om Jesus.

Jeg er bleven surt, hvorfor jeg „anbefalte“ Dr. Studs Kritiker om Fjerssagen i „Kirkefjender.“ Jeg „anbefalte“ dem ikke. Synodens Formand trænger ingen Anbefaling, naar han offentlig skriver i „Kirkefjender“ om en vigtig Sag; men hvad jeg sa var, at de, som vil ha en intelligent Mening om Fjerssagen, maa holde det Blad, hvor Sagen diskuteres, og det maa vel alle normale Menninger kunne forstaa er selviagt, og det va rokt, jeg sa, og det stoor jeg ved.

En meget lærd, uhyre lærd Mand i England har nu offat Gud. Den har fundet ud, at Verden godt kunde ha slapt sig istid, idet der var „et noget,“ som Dørleren siger, som utvilit sig og blev til noget høiere, indtil Menesket blev Men det mærkelige er, at han er blit saa lærd, at han ikke længer kan besatte sig med noget saa høit og høit, som det, at dørlig end Fjerssagen og

Udførelsen er, som man der har været nøgen, som skapte det, som begyndte. Hvem ved, om det ikke alligevel er bedst at lade det staa endnu som før: „I Begyndelsen skapte Gud Himlen og Jorden.“

Dansen er Tidens Smedestampelse. De, som ikke kan underkøbe sig med Gode, gjer det med Bøse. Men her fremkommer man, at det bare var fantasistiske Prester, som var med Dem. Na begynder selv det raadne Politit i vore store Byer at indgaa, at Dan- sen er en Slide til Uædelighed og en Aalebning for hvide Slavehandl. Mange her, at det bare blandt de „simple“, at Dansen er forlig, blandt de „fine“ er Dansen sin. Jo, ja, ja. Ved vore Høffester indføres nu saa liberlige Danser, som her har banded af hvide Slaver i de rædsel- Theatre. Men det maa det ikke af friske om det eller tale om det, for Verden kan vi ikke forbedre, og stril- ne vil aldrig kunne tilbedes tilles ved den Slags Kors. Angaaende Dans har vi et stort Skuffethed: „Skuffer Eder ikke lige med denne Verden.“ W. C. W.

2. Cor. 12, 10.

Naar jeg er Krøbelig, saa er jeg marstig.

Gud forfalder sig i Tro- en. Endog Apostlene og Profeterne havde ikke været aldeles fælle i Troen har naar de ved Troen skulde udret- te store Ting. Moses havde og ra- ber ved det røde Hav; thi skødet, det naturlige, sandfælle Blænde, har ikke alene Hæmnet imod ham, men endog taget ham tilfange. Du ser nok — saaledes har skødet forfaldt ham — at der er Hjerpe som de- ges Sider. Dog er Hjerperne, som os er Døvet; beriggentom kan vi ikke gaa med Børnene og de arme Kvin- der og alt Mængdet overkjøbet. Sa- ledes maatte han aldeles forsage, thi Yamen i hans Lemmer har indfaldt ham saadanne Tanter; Sa, vi er jo aldeles hjælpeløse; hvad har jeg dog gjort, at jeg har ført Folket ud af Egypten? Vi maa alle ystelig an- kenne. Der tog da de uendelige Sulle deres Begyndelse, som Paulus kalder dem. Rom. 8, 26. Dette Raad kan ikke beskrives eller forklares med Ord. Thi dette, Hjertets Sulle, er et meget stort Ord, som beholder Himlen, trænger almenen Skærns og naar lige til den guddommelige Røstets Øren, som at Gud endelig maa høre: Hvorfor raader Du? 2. Kor. 12, 13. Og dog, som raaber ikke, men som har sin forkerhet, at Gæstene reiste sig paa hans Gæde, og som kunde ikke tale et Ord. Men Hjertets enderens forklar nok, hvad

Naaden, som kaffer, vil have. Dette gæstlager jeg og indvender Eder med stor Lyd, fordi det synes for- mistet, at Troen er en saare ringe Ting og en løs Tante, som enhver saare let kan fatte i Hjertet. Den store Mængde mener, at Troen er en let og ret historisk Sag, som er ganske til at begribe. Men naar man kommer til og naar for det røde Hav, ja, naar Tøden kommer, og naar det gælder om at overvinde Synden, Tøden og Skoede, da bliver Guds Kraft sammenskræmt og for- brædet med menneskelig Svagbed, og Almaglen sammenskræmt med den fuldkomne Uformuenhed og yderlige Svagbed, og bringer omfider den Svage dertil, at han gjer saadanne Ting, som er umulige og utroelge.

1te Januar.

Væder mit hellige Navn frem- deles være ubestjæmt.

Cor. 20, 39

Naar den trogure, gudfrælle og troende Menneker vole sig, som vil de sig af erren, bede altid, at Herrens Navn maa være beliggel, best oglet og æret. De, som sig saaledes ad: De sølge heri sig, selv, for- dynde sig selv, holde sig for ringere end andre Menneker. Dette sig ud- dret og alle andres Jætt vilde om deres eget Navn. Men her er alene Societ Dømmet og Vilner om Sand- heden, efterdi der gives Røgle, som rose sig af, at Herrens Navn bliver alene elsket af dem, og jante med stor Tillid og Stolthed Herrens Navn og paa alle Bygge og i alle Byer saaledes: O Herrens Navn! Gud alene, være Ære og Lov! O Jesu Navn! og saa videre. Og hvem har ikke stadig paa sine Ord denne edle og kristelige Tale: Gud se Dem! eller Gud se Dem! — Gud kunde dog nu være saligere end Herrens Ære og Ærenhed paa vor Tid, dersom de, som roser sig saaledes, ikke vil og tage deres Guds Navn for- tungeligt? Med hvilke Hæfter vilde et Barn udtale sin Faders Navn, naar denne havde reddet ham ud af en brændende Jid med Fæte for sit eget Liv? Og jeg kunde, Fæderem i saa Fald ikke formed sin Død, som Jesus, vilde have det for sit Barn, ikke for sine Hænder, og vilde med en fortørrig Sværte have reddet det fra en forargelig Rød osv.

Men en Saadan, som nævner Guds Navn med Sandhed er en fælden Jætt. Thi naar de i Sand- hed elskede Herrens Navn og ikke jantere deres eget Navn, hvorfor blir de saa vrede, og hader sig meget sigerne i, at man denævner dem med deres rette Navn, at man kalder dem

Naar, dette Menneker eller med deslige hvide Navn?

Hvorfor vilde de ikke her erkjende deres rette Navn og sig: Ja, jeg er en Søn, men Gud var taflet, eller: Gud alene være Ære! thi min Fæter lever? Hvorfor satte de sig hellig op imod Sandheden, som er Anden bekjender for dem, efter- som de dog ogsaa selv, hvordan de end vende sig og hvad de end ville have Ufænde af, saaledes deres Hjerte er retfærdigt, men, beljæde den samme Sandhed om sig selv? — Derfor ser de ogsaa, hvor pladselig Dødet til deres eget Navn bliver for- omdret til en brændende Hæstighed til deres eget Navn. De forræder sig ogsaa selv, med deres samme Hæstighed til Herrens Navn derved, at de ikke kunne finde sig i, at Herrens Navn bliver dem fortaget om en Anden, hvilket Navn de da som sig- gere ikke fra sig, men allers af sig selv tage i Munden, det de sig: Gud være Ære! eller: Gud være Taf! men vi ere Sønder. Hvem vil- de dog paa rette Maade kunne fatte og begribe disse saa dule Hjertets Tanter, dersom ikke Kristus bevidede at vi blive forføgte og prøvede ved Hæret og Beskæmmelsen? Og det er Mængden af det forstæfste, Hjer- pe Ufænde af den hellige Gæst: Gæstet og Beskæmmelsen bevidet, som ender, som sig i et Hjerpe. Thi herunder forvandler sig snart „De gratias“ — d. e.: „Gud være Taf! til Gudskæmpelse“.

Lucas 2, 38.

Om taler om ham til alle, som somvæde forlæstning i Jerusalem.

Det er ikke her indet, at Doms her Mæret, at Doms her som tale om Kristus til dem, som vendte paa forlæstning. Vi dem har det ikke næ- ret mange, og blandt de hollærde Profeter her Jægt, som skulde op- san saadanne hede, æstlige og Lærde Folk hede og lyre af en gammel In- delig Kvinde? Thi er ja de rette Mætere i Folket. Uden al Tvivl er hendes Ufænde blevet ledent saale- des af disse Hæte Herrens. Thi med Guds Ord om Kristus gaa det saale- des til, og det kan her ikke være andet, end at det maa beljædet for- agteligt, somvædet, hollærde, forbrø- derisk og forvæstet i de hede, som de griffelige Hæte Tæster, hollærde det som af de hungrige, fattige Hæte, som vende paa forlæstning, efter det mærende Udtræk af Lucos det er Saadanne, som tale deres Sund, be- gjære Røde, Ord og Trøst. Jætt vilde om deres egen Viddom og Ret- færdighed. Gød saadanne som Troen

og den vundne Kristus-Æstfærdige ikke til. Den brøder ud og forstænder om sig selv, hvad den ved, for ogsaa at hollærde Røde og mædele sit Død, som den 116 Salme 8, 10 siger: Jeg tror, derfor taler jeg. Denne Tro er for mild og god til, at den skulde vilde beholde en saadan Skat for sig selv alene. Men naar den taler, som synes den al Mæste af de andre æstige; dog betom brøder Tro- en sig aldeles ikke, men er vel tilnede og gaaer Hæte rask imøde Og hvem ved, hvorledes det er gæst denne Anna? Terken de ikke kunde taget Døden til hendes Hæde, og at hun var en Kvinde, men havde foraglet hende som en taabelig Kar, som vilde hun neppe have sluppet fra det med Livet, fordi hun havde anstillet sa- dan Bisfærdige og Hæstet og tall om Kristus mange hede, ubæte Ting, der stred imod de hollærde Profeters og Profeters hede Lære og Røgl, som Hæstænger til nogen forlæstning, fordi de er næstle og ful- de af Hæden og Hæstærdighed, men som til Kroen og Lænen for deres Hæstænger og Hæstæst. Thi en- hver, der vil tale om Kristi forlæ- stning, erklæret dermed, at vi er fang- ne i Sand og Mæst. Men det vil- de være at gaa saadanne hede Hæstige for mer, at de skulde være Svædere og Blinde; derfor kunde de ikke finde sig i at læse eller at lode tale om Kristus og hans forlæstning, som forvædet det som er Hæstige Hæ- stærdige og et Hæstet Hæstærdi.

En god Samvittighed.

Om noget taler ikke om dig, siger Epistlet, omend, om han har Sand- heden paa si side. Om saa er, for- bedre dig, som hans Dødet ikke læn- ger næstler paa dig.

Da man fortælle Plato, at han havde mange Hænder, som talte ikke om ham, sa han: „Det behøder in- søtning. Jeg vil leve sig, at ingen tror dem.“

Den bedste Maade, at møde Slav og Bagtalelse paa, er at have en god Samvittighed i alle Ting.

„Kristelig Hæst.“

Vi have seet hans Æstene. Math. 2, 2.

Stjernen gaaer foran de Hæte, for- læder dem Hæte, for dem har for dem til Kristus, gaaer ej heller videre men blir saadanne om det Hæde, hvor Hæret er. Saaledes forholder det sig ogsaa med det hellige Gæst- aliumns Gød, der er som en Hæstæ- de Hæst i Hæstet, som den hellige Petrus kalder det, det gaaer foran os, lyder os, naar vi her hørige følt ber- ved i Troen, slipper os ikke, for det bringer os til Kristus og Sandheden,

og gaar heller ikke videre; thi udenfor Kristus lærer det Jædet. Saaledes er i denne Stjerneledning antallet Evangeliets Betsfænder og Sjerninger, og ved Beretningen derom fremstillet alle Troendes Bæsen og Sjerninger. Sige om Stjernen herte den legemligt til Kristus og de legemligt fulgte den, saaledes lærer Evangeliet nandeligt Hennesseles Sjerner i denne Berden, og de troende Sjerner se det og følge det med Blæde, indtil de kommer til Kristus. Saaledes refer den hellige Paulus sig i 1 Corint. 2: 2: Jeg oplede mig ikke at vide Noget blandt Eder, uden Jesus Kristus og ham forfættet. Og i Colos. 1: 8 forbøder han os at følge nogen Lære, der ikke lærer Kristus. Godt vil det lige andet, end at denne Stjerne alene viler os Kristus og intet andet, gaar heller ikke videre. Saaledes er ved herte Blæde alle Hennesselesordomme forbernte, og der skal ikke prædikes mere for de kristne end Evangeliets Blæde, rene, næstest Rus, og vi skalde alene følge den samme Stjerne.

PACIFIC DISTRIKTETS PASTER.

- Arberg, O. H., Kasserer for Parkland Burschshjem, Parkland, Wash.
- Balsom, H. E., Silvans, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine Alderdømmshjem, Stanwood, Wash.
- Birkkan, I., Box 118, Rockford, Wash.
- Burgessen, R. E., 1127 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Belgum, E. F., 124 Athens Ave., Oaklund, Cal. Tel. Oak 4358.
- Bjerke, A. O., 4844 So. Warner St. Tacoma, Wash. Tel. 2972-J.
- Burge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Brotvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 20.
- Carlsen, I., 9 Mission St., San Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Garwood, Wash.
- Dahl, J. O., Bethell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle Phone East 2366.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
- Foss, L. C., 1618 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grünberg, O., 1484 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Pocatello, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash. Phone 1224-J-2.
- Helleksen, O. C., 219 No. 2nd St., No. Yakima Wash.
- Hendriksen, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Sagoes, O., Ft. Madison, Wa.
- Hung, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 264 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 212 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdømmshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for Indførelseskolen i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdømmshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 196 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neslo, Th. P., 417-29th St., Astoria,

- Oregon.
- Nergaard, C. H., 239 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ottison, O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burllington, Wash.
- Sandness, A., 1204 29th Ave. So., Seattle, Wash.
- Stenrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Thorsgaard, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Herbst Clothes Shop

\$15.00

OVERCOATS

Smart, roomy ones, Long, Medium and Short

Fancy Backs, Convertible Collars, Split Sleeve, with or without Cuffs or Belts in Scotch materials, Plaids, Diagonals—in fact all shapes and shades.

Yours is here waiting for you

\$15 any garment in the shop \$15

Take elevator and save \$10

Herbst Cloth Shop.

214-220 Nat'l Realty Bldg. Tacoma, Wash.

The Stone Fisher Co.

— Complete Home Furnishers —

FURNITURE

CARPETS

STOVES

RANGES

CHINA

KITCHENWARES

And in Addition Everything to Wear

Lunch Room Down Stairs

Phone Main 1221 Steam Heat
THE LANSING
E. L. Johnson, Proprietor
1197 1-2 C Street
Hot and cold water in every room
Also Sulfas with private bath
Tacoma, Wash.

Tel. East 6781

Ind. 5771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave.

SEATTLE, WASH.

HEATH & GOVE

Architects
National Realty Building
Tacoma
Telephone Main 2724

Our Customers' Satisfaction is Our Motive

W. RODAHL, Teller
Parkland

First class sample stock for fall and winter season. Reduction for P. L. A. Students. Many years' experience as cutter and tailor. Suits and overcoats \$15 and up.

THOS. MATISON

Attorney-at-Law—Notary Public
Special attention given to examination of Titles and Probate Business
Rooms 408-9 Berlin Bldg., Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843—R3

Etst dem jens overtreer i Herald.

Har du Asthma?

Der er god Udsigt til, at du kan bli den kvit. Anti-Asthma-Dole Co., Box 454, Everett, Wash., har et eneste gode Middel mod Asthma. Flere Personer i min Menighed og i kendte Strøg er blevet fuldstændig helbredet. Jeg har set Bavia for, at rigtig gammel, ondartet Asthma har maattet give slip paa alt Bytte. Ikke al Asthma kan kureres; men dette Middel er absolut eneste gode og værd en grundlig Prøve. Jeg anser det min Pligt at oplyse dette og støtte Forretningen. Kompagniet bestaar udelukkende av hæderlige norske Lutheranere.
A. B. Gravrock, Mgr.

W. P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

IV anbefaler vort store Oplag

— af —

MALING, OLJE, GLAS, DØRE

OG VINDUER

IV har det største Assortment og er det bedst udstyret Handelshus i denne Branche i Nordvesten.

Main 1087—

Tacoma, Wash.

Lutherisk Bokmission, Bergen, Norge, udsøler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udsølt 1,800,000. Vær med og delta i Arbejdet.

Washington Tool and Hardware Co.

We carry a complete Stock of Hardware, Poultry Netting, Bicycles, Tools, Table Cutlery, Safety Razors from \$1.00 up. Baseball Goods, Fishing Tackle — Paints and Oils, Etc.

923 Pac. Ave.—927 Commerce
Tacoma, Wash.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

DRE. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551

Tacoma - - - Wash.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-hus og staar

Emigranterne bi med Raad

og Daad

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

A CHRISTIAN BOARDING SCHOOL FOR YOUNG
MEN AND WOMEN

Eighteenth Year Opens September 24.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New \$5,000 Gymnasium under construction.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for Foreigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

You ask: How can you furnish all this for less than the usual price of board and lodging in the large cities?

We answer: Through the aid of our friends, and especially through the aid of our church we are enabled to give our students more than they pay for.

We can't tell you all about it here. Our free 50-page catalogue tells what opportunities are offered to young men and women here.

Address N. J. HONG, Principal

Parkland, Wa.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 392—A 2392

1130 Commerce Street

Tacoma Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Damsassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—6 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 a. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arnison

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

TACOMA Wash.

Storlie & Company

Real Estate, Loans
Rentals, Insurance

Notary Public Main 1122
5034 Union Ave. So. Tacoma

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente

Bigger vi til Spareindkud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

I. E. Cullberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; O. Granrud, V. Pres.; Er-
nest C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—3 til 4 Efter. Om
Søndagene 10 til 12 Aftale
Kontor Tel. Main 1471; Res. 7864
Tacoma, Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7950

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Krænia Universitet

201-2-3-4 Eitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontorstid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Busset East 6315

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lynn Bldg. Seattle

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Oplys fra Luther Publ. Huse.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Einer

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ste.

Phone Main 2233

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

EVAN HYLIN, M. D.

Læge og Kirurg

Fidelity Building, Tacoma

Tel. Main 400

Residence Tel. Main 935

Øine undersøges nøjagtig

GOOD SHOES

For any member of the family

Prices? The lowest!

What more could be said?

SMITH-HENRICKSEN SHOE CO

936 Pacific Ave.

Tacoma